

Samling af Afgørelser

Sag C-330/16

**Piotr Zarski
mod
Andrzej Stadnicki**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie)

»Præjudiciel forelæggelse – bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner – direktiv 2011/7/EU – tidsubegrænsede erhvervslejekontrakter – forsinket betaling af husleje – aftaler, som blev indgået, før fristen for gennemførelsen af dette direktiv udløb – national lovgivning – udelukkelse af sådanne aftaler fra direktivets tidsmæssige anvendelsesområde«

Sammendrag – Domstolens dom (Niende Afdeling) af 1. juni 2017

Tilnærmelse af lovgivningerne — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7 — tidsubegrænsede erhvervslejekontrakter, som blev indgået, før fristen for gennemførelsen af dette direktiv udløb — forsinket betaling af husleje, som er indtrådt efter gennemførelsen af dette direktiv — national lovgivning, der fra nævnte direktivs tidsmæssige anvendelsesområde udelukker sådanne aftaler — lovlighed

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35, art. 6, stk. 3, og direktiv 2011/7, art. 12, stk. 4)

Artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at medlemsstaterne fra anvendelsesområdet for dette direktiv kan udelukke forsinket betaling ved opfyldelsen af en aftale, som er indgået inden den 16. marts 2013, selv om den forsinkede betaling indtrådte efter denne dato.

Hvad angår ordlyden af artikel 12, stk. 4, i direktiv 2011/7 bemærkes, at EU-lovgiver har anvendt udtrykket »aftaler, der er indgået« og ikke udtrykket »handelstransaktioner«, der er anvendt i andre bestemmelser i direktivet. En gennemgang af denne bestemmelses ordlyd fører således til, at det bør lægges til grund, at EU-lovgiver ved anvendelsen af udtrykket »aftaler, der er indgået« har haft til hensigt at give medlemsstaterne mulighed for fra anvendelsesområdet for direktiv 2011/7 at udelukke kontraktforhold, som er indgået inden den 16. marts 2013 i deres helhed, herunder de virkninger, der følger af disse kontraktforhold, og som indtraf efter denne dato.

Heraf følger, at når en medlemsstat har gjort brug af den mulighed, som den er tillagt i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2011/7, reguleres aftaler, som er indgået inden den 16. marts 2013 – med forbehold af artikel 6, stk. 3, litra b), i direktiv 2000/35 – fortsat af direktiv 2000/35, herunder aftalernes fremtidige virkninger, og uagtet den omstændighed, at dette direktiv i princippet er ophævet fra og med samme dato. Direktiv 2011/7 finder dermed ikke anvendelse på virkninger af disse aftaler, som indtræffer fra og med den 16. marts 2013, da de ikke kan være omfattet af bestemmelserne i direktiv 2000/35 og i direktiv 2011/7 samtidigt.

Det fremgår af det ovenstående, at tvister vedrørende betalinger, som er forfaldne efter den 16. marts 2013, ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2011/7, når den aftale, i henhold til hvilken disse betalinger skal foretages, blev indgået inden denne dato, og når den berørte medlemsstat har gjort brug af muligheden i artikel 12, stk. 4, i direktiv 2011/7.

(jf. præmis 27, 29 og 32-34 samt domskonkl.)